

The book cover is a deep red color with a fine, pebbled texture. It features blind-stamped (embossed) designs. At the top, there is a wide horizontal band with a repeating architectural motif, possibly a frieze or a series of arches. Below this, the central part of the cover is dominated by a large, detailed scene. This scene appears to be a historical or religious illustration, possibly depicting a church interior or a public square with many figures. The figures are dressed in period clothing, and the architecture includes tall columns and a large central archway. The overall style is reminiscent of 18th or 19th-century bookbinding art.

DORDRECHTS KANONER

DORDRECHTS KANONER

Originalets titel: *Canones Synodi Dordrechtanae*, Dordrechtsynoden 1618–1619

Svensk utgåva, översättning och omslag: © 2024 Daniel Lundgren, Eklogé

Brätöbyvägen 73, 68500 Kronoby, Finland

info@eklogepress.com

eklogepress.com

Tryck:

Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763 Hamburg, Tyskland

ISBN:

978-952-65110-6-1 (mjuka pärmar)

978-952-65110-7-8 (EPUB)

Bibelcitater kommer från Svenska Folkbibeln 2015 om inte annat anges.

Asterisk (*) indikerar alternativ översättning baserad på grundtexten.

INNEHÅLL

Förord i

I. Om gudomlig utkorelse och förkastelse 1

Avvisande av felaktigheter 7

II. Om Kristi död och människors återlösning genom den 11

Avvisande av felaktigheter 14

III–IV. Om människornas fördäry, omvändelse till Gud och
hur den sker 17

Avvisande av felaktigheter 23

V. Om de heligas uthållighet 27

Avvisande av felaktigheter 31

Beslut 35

Slutnoter 38

FÖRORD

Dordrechts kanoner är ett av de mest betydelsefulla dokumenten i den reformerta kyrkohistorien och den främsta källan att gå till för att förstå den reformerta läran om Guds suveränitet i frälsningen. Dessa lärosatser, som antogs av de reformerta församlingarna i Nederländerna under synoden i Dordrecht (1618–1619), är inte bara ett svar på sin tids kontroverser utan också ett tidlöst försvar för Bibelns sanning om Guds suveräna nåd.

KORT BAKGRUNDSHISTORIA

Jacobus Arminius (1560–1609), född i Oudewater, Nederländerna, förlorade sin far i ung ålder och senare hela sin familj i en spansk massaker. Prästen Theodorus Aemilius, som var positivt inställd till protestantismen, tog sig an Arminius och gav honom möjlighet att studera och växa upp i en protestantisk miljö. Arminius begåvning ledde honom till studier i Leiden och senare Genève under Théodore de Bèze, Jean Calvins efterträdare.

Arminius blev en framstående predikant och teolog, men kom att börja utmana flera grundläggande reformerta läror, även om han inte bröt helt med den reformerta läran. Hans egna formuleringar var mycket försiktiga och det är osäkert om han själv fullt ut skulle stå för de läror som kommit att associeras med hans namn. Han insisterade ända till sin död på att han faktiskt höll sig till den Belgiska bekännelsen och Heidelbergkatekesen. Efter hans död systematiserades dock hans tankegångar av hans anhängare, *remonstranterna*, som år 1610 publicerade *Remonstransens fem artiklar*.

Dessa artiklar, som publicerades endast ett år efter Jacobus Arminius död, utgjorde ett tydligt uttryck för remonstranternas oenighet med den reformerta läran:

1. **Villkorlig utkorelse** – Utkorelsen beror på människans tro. Gud utvalde på förhand dem som Han visste skulle komma att tro på Honom.
2. **Obegränsad försoning** – Kristus dog för alla människor, även om endast de som tror på Kristus blir frälsta.
3. **Totalt fördärv** – Denna punkt bekräftar den reformerta läran att

människan är oförmögen att göra Guds vilja eller rädda sig själv. Skillnaden ligger i att människan, enligt remonstranterna, kan göras kapabel att tro genom ”Guds föregripande nåd”.

4. **Föregripande nåd och motståndlig nåd** – Guds nåd gör det möjligt för människan att tro, men hon kan fortfarande stå emot nåden genom sin fria vilja.
5. **Villkorligt bevarande av de heliga** – Den troendes uthållighet och bevarande kan bero på om han eller hon förblir i Kristus. Här var de osäkra, men längre fram kom de att helt avvisa den reformerta läran om de heligas uthållighet och lära att man kan förlora sin frälsning.

Den reformerta kyrkan såg med oro på dessa artiklar, och en stor nationell synod sammankallades i Dordrecht för att bemöta dem. Remonstranterna bjöds också in till denna synod för att få möjlighet att försvara sina ståndpunkter utifrån Bibeln. Men när det kom till kritan, kunde de inte tillräckligt underbygga sina läror med tydliga och övertygande bibeltexter. Deras förslag avslogs och man fastställde därmed Dordrechtsynodens beslut om de fem omtvistade artiklarna, vilka blev en kraftfull framställning av den reformerta lärans syn på dessa fem punkter – dess *kanoner*, rättesnören eller läroregler. Dordrechtsynoden var alltså inte avsedd att vara en fullständig förklaring av hela den reformerta läran, utan en renlärig framställning av de omstridda punkterna i fråga.

KANONERNAS FÖRHÅLLANDE TILL TULIP

Dordrechts kanoner brukar ibland förväxlas med det som kallas *Kalvinismens fem punkter* och på engelska förkortas med *TULIP* (på svenska: Totalt fördärv, Ovillkorlig utkorelse, Begränsad försoning, Oemotståndlig nåd, De heligas uthållighet). Det är okänt var *TULIP* egentligen kommer ifrån. Punkterna är inte identiska med och följer inte samma ordning som *Dordrechts kanoner*, utan tycks bära en större likhet med *Kontraremonstransens sju punkter* från 1611. Även om *TULIP* har blivit vida spridd som en sammanfattning av kalvinismens läror, riskerar den att förenkla och ibland förvränga innehållet. *TULIP* lyfter fram isolerade punkter på ett ensidigt sätt, där syftet främst tycks ha varit att skapa en fiffig engelsk förkortning, på bekostnad av den omsorgsfulla balans och pastoral ton som kännetecknar lärorna. Detta har stjalpt mer än hjälpt i förklaringen av dessa läror för en delvis motvillig publik. *Dordrechts kanoner* är inte enbart en dogmatisk framställning,

utan en varm och tröstande presentation av Evangeliets kraft, där syftet genomgående är att lyfta fram Guds nåd och Kristi försoning.

Till exempel är akronymens uttryck "begränsad försoning" (Limited Atonement) missvisande när det gäller att förklara vad läran handlar om. Dordrechtsynoden betonar att Kristi död är fullt tillräckligt för att frälsa hela mänskligheten, men att dess avsikt var att frälsa de utvalda. Denna lära förklaras mycket bättre i det andra huvudstycket i detta dokument, där fokus ligger på Kristi försoningsverk och den fulla visshet som kommer från en avsiktlig återlösning av särskilda individer – en återlösning som verkligen uppnådde sitt mål och syfte. Det är mer än att sätta en etikett och tala om en "begränsning". På samma sätt är begreppet "totalt fördärv" inte en överdriven betoning på människans hopplöshet, utan en förklaring om människans fullständiga beroende av Guds nåd för sin frälsning.

ÖVERSÄTTNINGEN OCH DESS SYFTE

I mitt arbete med denna översättning har jag utgått från den latinska originaltexten och noggrant jämfört den med både de engelska och nederländska versionerna. Detta har varit en krävande och arbetsam, men desto mer givande process, där varje ord och varje fras har fått vägas noggrant för att förmedla det ursprungliga budskapet på ett korrekt och begripligt sätt för den läsaren. Under översättningen har jag stött på flera utmaningar, särskilt när det gäller att hitta rätt svenska termer som fångar den exakta teologiska betydelsen. Här har jämförelsen mellan språken varit till stor hjälp. Dessa utmaningar har också lett till nya insikter och en djupare förståelse av textens innehåll och lärornas betydelse.

Syftet och bönen med denna svenska utgåva är att ge läsaren möjlighet att verkligen förstå och fördjupa sig i lärornas fulla bredd och djup. Dordrechts kanoner är värda att läsa med andakt och eftertanke, inte som en serie dogmatiska punkter, utan som en helhet som hyllar Guds suveränitet, Kristi återlösning och den Helige Andes mäktiga verk i frälsningen.

Denna utgåva är en kallelse till att återvända till Bibeln och dess lära om Guds suveräna nåd. I en tid då många kristna sammanhang präglas av pragmatism, humanism och osäkerhet i doktrinära frågor, där man av rädsla för konflikt och ännu större medlemstapp undviker att stå fast i sanningen, erbjuder detta dokument en tydlig, stadig och livgivande framställning av Evangeliets sanning.

Låt oss förundras över höjden, bredden och djupet av Guds frälsningsverk och böja oss för Honom i tillbedjan, med en förnyad glädje och vila i att

frälsningen tillhör Herren. Dordrechtsynoden pekar oss ständigt tillbaka till Kristus – vår Herre och vår ende Frälsare – och påminner oss om att allt är Soli Deo Gloria, endast till Guds ära.

Daniel Lundgren

VIDARE REFERENSER:

En del av informationen i detta förord kan återfinnas i följande källor:

Historical Background: The Canons of Dort, Chapel Library, <https://www.chapellibrary.org>.

Five Articles of Remonstrance, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Five_Articles_of_Remonstrance (hämtad 26 november 2024).

Jacobus Arminius, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Jacobus_Arminius (hämtad 26 november 2024).

Synod of Dort, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Synod_of_Dort (hämtad 26 november 2024).

Canons of Dort, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Canons_of_Dort (hämtad 26 november 2024).

Counter Remonstrance of 1611, Wikipedia, https://en.wikipedia.org/wiki/Counter_Remonstrance_of_1611 (hämtad 27 november 2024).

DORDRECHTS KANONER är ett av de mest betydelsefulla dokumenten i den reformerta kyrkohistorien och den främsta källan att gå till för att förstå den reformerta läran om Guds suveränitet i frälsningen. Dessa lärosatser, som antogs av de reformerta församlingarna i Nederländerna under synoden i Dordrecht (1618-1619), är inte bara ett svar på sin tids kontroverser utan också ett tidlöst försvar för Bibelns sanning om Guds suveräna nåd.

I fem huvudstycken – om utkorelse och förkastelse, Kristi försoningsverk, människans fördärv, omvändelse samt de heligas uthållighet – förklarar dessa kanoner på ett systematiskt och skarpsinnigt sätt Bibelns lära om frälsning. Varje punkt avslutas med att bemöta många felaktiga läror som stod i strid med den sunda läran – argument som fortsätter komma upp än idag.

Denna svenska översättning återger texten med trohet mot originalet och erbjuder en tillgänglig framställning för dagens läsare. Förordet sätter in kanonerna i deras historiska och teologiska kontext och ger insikt i deras varaktiga relevans.

För den som vill fördjupa sig i Guds suveränitet i frälsningen är DORDRECHTS KANONER ett måste.

9 789526 511061 >